

MARKKU KIVEKKÄLLE

Se sun kokoamasi Aku Ankan toivesarjat -kirja on oikein hyvä (se olisi kyllä saanut olla belkkä Barksia).

Se toi esille monta piirrostopiirrostyyliltään niin tuttua piirtäjää. Mutta sarjoissa olisi saanut olla vanha tekstauksensa, silloin se olisi tuonut enemmän toivesarjatunelmaa. No, hyvä näinkin. Mutta se jätti esittelemättä sarjojen Arkanasin preerialäiskä ja Kutsumaton vieras -tekijät.

Ketkäs ne oli?

Mikko Saarela
91980 Lumijoki

Markku Kivekkä kertoi, että ko-sarjojen tekijät ovat edelleen hämmäntä peitossa, muiden tekijät Markku sanoi löytäneensä yli kolmen kuukauden salapoliisityön tuloksena. Syy miksi taiteilijoiden nimien löytäminen on niin vaikeaa löytyy toisaalla lehdessä olevasta Carl Barksin kirjeestä ankisti-Markuille.

TEX WILLER

Asia koskee Tex Willer -sarjakuvaa. Se ei liene kovinkaan korkealle arvostettu sarja, mutta se oli erittäin suosittu joskus 60-luvun alussa. Satuun vanhoja laatikkoja penkoessani löytämään melkoisen niukan noita vanhoja kapeita Tex-lehtiä ja jonkinlainen nostalgia siinä heräsi. Samalla tuli myös halu saada lisätietoja Textistä.

1) Kustannus Oy Semic julkaisee nykyään kerran kuussa ilmestyvää isokokoaista Tex Willer -lehteä. Ovatko nämä joltain vanhoja juttuja vai aivan uusia, joita ei 60-luvulla ole julkaistu?

2) Kuka sarjaa piirtää? Kannen mukaan nimi on Calep tai Alep, joka nimi esiintyi myös 60-luvun Textissä. Onko kyseessä siis sama piirtäjä?

3) Kuka kirjoittaa tekstit? G. Bonelli? Onko tekstittäjä sama kuin muinoin?

4) Minkämaalainen sarja Tex on/oli? Italialainen?

5) Milloin noitten vanhojen pienten Tex-vihkosien julkaiseminen Suomessa alkoi ja kuinka monta vuosikertaa lehteä ilmestyi? Milloin julkaistiin viimeinen pikkutext?

6) Paljonko lehden levikki tuollain 60-luvulla suunnilleen oli?

7) Onko olemassa julkaistuista lehdistä tyydyttävää listaa? Monista lehdistäni nimittäin puuttuu kannet (ynnä sivuja), joten järjestyksen päättelyminen ei ole aivan helppoa. Mistä moisen listan voisi saada käsiinsä? Onko vanhoja Tex-lehtiä mahdollisesti jossain nähtävissä?

Risto S. Valassaari
Helsinki

Tex Willer on vuonna 1948 syntynyt italialainen sarjakuva. Siihen on alusta lähtien laatinut käsikirjoituksen Giovanni Bonelli ja sitä on piirtänyt Aurelio Galleppini (Gallep). Viime vuosina Galleppini on tietävästi myös käyttänyt avustajia, joista mainittakoon Mario Uggeri, Erio Nicolo ja Giovanni Ticci.

Pieniä Tex-vihkosia julkaistiin Suomessa vuosina 1953-1965. Isokokoinen Tex Willer alkoi ilmestyä vuonna 1971 ensiksi Williamsin ja myöhemmin Semicin kustantamana. Nykyinen kerran kuussa ilmestyvä Tex Willer -lehti sisältää tietäksemme uusia, meillä ennen julkaisemattomia juttuja.

Mitään listaa Suomessa julkaistuista Tex-lehdistä ei valitettavasti ole tiedossamme. Vanhat Tex-lehdet pitäisi kaikki olla Helsingin Yliopiston Kirjastossa tutkijoiden luettavissa.

FANZINEITA

Haluaisin tietää enemmän Sarjainfon numerossa 3/77 olleista Fanzineista: Comic Media News, The Panelologist sekä The Comics Journal, niiden osoitteet ja tilaushinnat ja kuinka niitä tilataan?

Julkaiseeko Dyna Pubs -kustantamo vielä Vintage Funnies -nimistä lehteä? Entä tiedotuslehteä The Buyers Guide To Comic Fandom?

Kuinka paljon tilaushinta on vuoden 1975 jälkeen muuttunut (katso Sarjainfo 1/1975). Entä näytekappalehinta?

Jukka Laulainen
Jyväskylä

COMIC MEDIA NEWS: 22 Woodhaw Egham, Surrey TW20 9AP, England. Tilaushinta £ 1.30/4 numeroa. Shekit on osoitettava R.Burtonille.

THE PANELOLOGIST: 3 Coleford Bridge Rd, Mytchett, Surrey, GU16 6DH, England, tilaushinta on £ 1.00/4 numeroa.

THE COMICS JOURNAL, joka on muuten uuden ulkoosan myötä tullut huioppujulkaisuksi sisältäen tätä nykyä ison uutiskasan lisäksi mielenkiintoisia haastatteluita, jne. jne. Fantagraphics Inc. PO Box 292, Riverdale, MD 20840, USA ja tilaushinnat ovat \$ 7.50/10 numeroa maapostissa ja \$ 11.25/10 numeroa lentopostissa lähetyksenä.

COMICS JOURNALille lähti tuossa heinäkuun alkupuolella tiedustelu, kuinka halvalla voisimme saada ko-lehden tilattua yhteisoston kautta, vastausta odotellaan.

Ulkomaalaisen lehden tilaajat seuraavasti: 1) menet pankkiin, 2) ilmoitat haluavasi tilata ulkomaalaisen lehden, 3) saat käteesi valuuta-anomuskaavakkeen, johon kirjoitat siinä kysytyt tiedot ja anomuksen syy-kohtaan kirjoitat vain: LEHTITILAUS, 4) rahausuma, joka sinun on EHDOTTOMASTI otettava SHEKKINÄ, SIIS EI KOSKAAN KATEISTÄ RAHAA!!! pannaan kirjakuoreen yhdessä oman osoitteen yms. tietojen kanssa ja sitten vain odotellaan lehden tuloa.

Ko-lehdistä toimitus ei tällä hetkellä tiedä, parasta kirjoittaa niiden osoitteisiin ja kysyä asiaa.

MISTÄ SAA?

Onko Krazy Kat, Pogo, Dick Tracy, Spirit ja Marvelin tuotantoa saatavana albumeina tai kirjoina? Mistä?

Onko sitten Guy Colwellin, S. Clay Wilsonin, Evert Gerartsin ja Hermann Greğin tuotantoa koottu omiksi kokonaisuuksiksi? Jos on, niin mistä saa? Mistä saa amerikkalaisia Heavy Metal -lehteä? Onko vanhoja Sarjainfon numeroita vielä saatavissa?

Tapio Rantala
Suorama

Krazy Katia, Pogo, Dick Tracy, Spiritiä, jne. on saatavana albumeina. Lähin paikka ENNEN SARJAKUVASEURAN YHTEISOSTON ALKUA on Fantask-niminen tanskalainen puotiikki (Skt. Pederstraede 18, 1453 Köbenhavn K), josta saat pyytämällä myös myyntiluettelon; vuoden 1977 hintojen mukaan Krazy Kat oli 24 DKR ja Spirit 27 DKR.

Guy Colwellilta on ilmestynyt ainakin sellainen kokonainen hänen tuotantoon oleva julkaisu kuin Inner City Romance 1, 2 ja 3.

S. Clay Wilsonilta on useampia omia lehtiä, joiden nimistä ei ole tietoa. Evert Gerartsin tuotantoa on TANTE LENY PRESENTERT (Leenattäti esittäjä) -lehdessä, joka on hollantilainen julkaisu. Hermannilta ja Gregiltä on useita Bernard Prince ja Comanche -albumeita. Ranskankielisenä löydät niitä myös Fantaskilta ja joitakin ruotsinkielisiä käännöksiä on myös suomalaisessa Kirjakaupassa Helsingissä.

Heavy Metal -lehteä saa ainakin Akateemisesta Kirjakaupasta Helsingistä.

Colwellia ja Wilsonia kannattaa kysäistä Bud Plantilta, joka on sarjakuvan myyjä amerikoissa. Osoite Bud Plant, PO Box 1886, Grass Valley CA 95945, USA.

Underground-alasta lisätietoja tarjoilee myös Clay Geerdesin tekemä lehti COMIX WORLD, os: Clay Geerdes, Box 7081, Berkeley California 94707, USA, lehden hinta on \$ 5.00/24 numeroa (lehdet ovat varsin pieniä ja ohuita, siksi halpa hinta).

Clay Geerdesin artikkelia The San Francisco Comix Scene, joka julkaistiin The Comics Journal-lehdessä n:o 39 (April 1978) on saatavana Sarjakuvaseuran osoitteesta, kirjeeseen on vastauspostimerkin lisäksi pantava kolme (3) yhden markan postimerkkiä (SIIS KUOREN SISÄEN).

Vanhoista Sarjainfon numeroista on ilmoitus toisaalla tässä lehdessä.

PARAHIN KALERVO PULKKINEN

Kiitos, että vastasit kirjoitukseni, joka oli Sarjainfossa n:o 1. Pari sanaa vielä aiheesta.

Sanoit, että maailmassa riittää aiheita kaikille yrittäjille. Epäilemättä, mutta paljonko on sellaisia aiheita, jotka kiinnostavat lukijoitakin? Keskiäjäksi kutsuttu ajanjakso kesti n. 1100 vuotta, kausi, johon mahtui runsaasti historiaa ja lukemattomia ihmiskohtaloita. Rohkean ja Ardentin aikojen välillä on melkein 600 vuotta. "Rohkea" on kuvaus 500-luvun kansainvaellusten ajasta ja sitä on pidetty tarukuningas Arthurin "elin-aikana". "Ardent" on 1080-luvulta, siis todellista ritari- ja feodalismiaikaa ja hiukan ennen ristiretkiä. Keskiäjä ei siis ollut ohikiitävä hetki, vaan kausi, johon mahtui ihmiskunnan suuria mulistuksia. Miksi sitä kuvaamaan ei mahtuisi kahta korkeatasoista sarjakuvaa ilman, että sarjana nuoremman (Ardentin) tarvitsisi olla jäljittelyä? Craenhals on sanonut haastattelussaan, että jo nuorena poikana hän oli haaveillut tekevänsä sarjakuvan ritaristosta. Kyllästyttään edelliseen sarjaansa "Pom ja Teddy", hän alkoi toteuttaa ainaista haavettaan ja loi Ardentin. Aluksi Craenhalsilla oli vaikeuksia uuden sarjansa kanssa, sillä se muistutti liian paljon "Pom ja Teddy"ä, ja hänen oli jopa tehtävä radikaaleja muutoksia työhönsä korjaillessaan. Posterilla ei ollut mitään tekemistä hänen suuren nuoruudenhaaveensa kanssa. Ranskalaiset ja belgialaiset kolleegasi ovat jopa sitä mieltä, että se on täysin erilainen kuin "Rohkea" mm. siksi, että "Ardentissa" kuvat pursuavat eloa ja liikettä, ja että se kuvastaa frankkien ylpeyttä ja kuumaa luonnetta erehtymättömästi, kun taas "Rohkeassa" kuvat seuraavat toisiaan yksitoikkoisen jähmeinä ja monumentaalisina". Hm.

Huomaan, että perustat kielteisen kantasi "Ardentista" "Mustaan Prinssiin", joka ei, myönnettäköön, ole erityisen hyvä, mutta milloinkos ensimmäinen albumi kellään niin loistava olisi? Arvostelusi "Susiveljeksistä" oli jo paljon positiivisempi, joten toivomukseksi tällaisen varonemisen tarinan edetessä on toteutumassa. Viimeisin Tintin-lehdessä ilmestynyt

kokopitkä seikkailu "Les Cavaliers d'Apocalypse" (Tuomiopäivän ratsastajat) on loistava sekoitus Ilmestyskirjan maailmanlopputunnelmia ja epätoivoista rakkautta. Paitsi juonen taatusti omaperäinen kulku, niin myös Craenhalsin entisestäänkin taiteellistunut piirrostyylintoiivat todella FANTASTISEN luku-elämyksen.

Olen edelleenkin sitä mieltä, että arvostelut eivät ole muuta kuin MUUTAMIEN vaikutusvaltaisten henkilöiden (kuten Sinun) henkilökohtaisia mielipiteitä, joita on hystetyt ripauksella asiantunteudesta, mutta josta puuttuu syvälinen asioihin paneutuminen ja halu löytää hyviä puolia. Lukijoilla on omat mielipiteensä, eivätkä he anna arvostelijoiden, vaan oman mieltymyksensä määrätä: sellainen on ihmisluonto. On helpompaa arvostella kuin tehdä työ itse.

Lämpimin syysterveisin

Anne Lohikari

"MAGIC TAPE"

Selailtuani Sarjainfoa n:o 2/78 huomioni kiintyi sarjakuvalehtien kuntotaulukossa mainittuihin lehtien "magic tape" -korjauksiin, joita pidettiin jopa eräissä yhteyksissä suotavina. No, kyseiset tiedot ovat ulkolaista perua, joten ketään syyttelemättä haluaisin esittää paremman vaihtoehdon korjauspuumiin.

Kaikkihan olemme varmasti joskus huomanneet, että teippi kuin teippi ajanmittaan kellastuu, mikä enemmän, mikä vähemmän ja yksistään tämä on jo ikävä katseltavaa. Lisäksi kyseisen "ihmenauhan" liima-aine jostain syystä veltoistuu vuosien mittaan ja imeytyy alla olevaan paperiin, jonka jälkeen itse muovinauha irtoaa helposti. Mutta voi surku: nyt havaitsemekin, että paitsi liitoksemme on auennut, myös paperi on imenyt itsensä ruman ruskeaksi ja koko homma on pilalla. Olen monasti joutunut tällaisen tapauksen todistajaksi kun ihmiset ovat "muka" korjanneet lehtiään ja kyseinen kohde on ainakin minulta mennyt sivu suun.

Mikäkö avuksi? Uskokaa tai älkää, mutta koko juttu alkoi vanhasta vappuviuhkasta, joka on vuosia koristanut huoneeni seinää. Keksini nimittäin, että se on tehty pitkiä sopivan ohuista valkoisista silkkipaperisuikaleista, joita voisi käyttää muoviteipin asemesta liimaamalla niitä kirjansitomien käyttämällä liisterillä, joka on sopivan kimmoisaa kuivuttuaan.

Tosin tämä keino sopii ainoastaan sarjakuvalehden selän paikkaukseen sisäpuolelta käsin, sekin irtaantuneiden sivujen kiinnittämiseen niin, että aina lehden vastakkaiset sivut liimataan toisiinsa yhdeksi arkiksi. Siis: pura ensin lehti avaamalla niitit, jolloin saat kunkin arkin erikseen korjattua. Pienet repekämät ja suuremmatkin, jotka ovat itse sivuilla voit korjata pelkällä liimalla

sivelemällä sitä ohuesti jompaan kumpaan reunaan pitäen samalla tarkoin silmällä reunojen "anatomiaa". Paperi kun tavallisesti repeää hieinan viistoon arkin suunnasta katsoen. Sen jälkeen voitkin latoa arkit taas oikeaan järjestykseensä ja kiinnittää ne toisiinsa vaikkapa rautalangasta tehdyillä uusilla niiteillä elleivät vanhat enää menettelle. Älä koskaan liimaa arkkeja toisiinsa! Se on kirjansitokjan pahimpia painajaisia.

Ellei sinulla satu olemaan viimevappuista viuhkaa tallella, voit ostaa valkoista ohuinta silkkipaperia paperikaupasta. Niin minäkin tein, kun viuhkani loppui ne ajat sitten. Ja lopuksi vielä vihje: liimaa silkkipaperi röpöpuoli ylöspäin, niin saat huomaamattomamman pinnan.

Reijo Lainela